

خرید و فروش حیوان در تعمیرگاه!

گزارشی از حضور در یک مغازه که «ایگوانا» لابه لای قوطی های روغن موتور، آچار و لاستیک می خزید و گفت و گو با یک فعال حقوق حیوانات

الیه توانا | روزنامه نگار

پرونده

چرا حیوان ها از دست مادر امان نیستند؟ عجیب نیست که خیلی ها بمان با هر باور و عقیده ای، به طریقی آزار و آسیب رساندن به حیوانات بی زبان را مجاز می دانیم؟ یکی شکار می کند چون معتقد است این هم راهی است برای کسب درآمد و چرا که نه؟ «جهان در خدمت ما خلق شده و هر راهی که به راه ما منجر شود، بی اشکال و ایراد است». یکی خوردن انواع و اقسام جانوران را توصیه می کند چون هر کدام شان خاصیت و فایده ای برای بدن مان دارند و چرا که نه؟ «مهم این است که ما سیر و سالم باشیم!» یکی از آن سر جهان، حیوانی را از بستگاهش بیرون می کشد و توی خانه اش که هیچ ربط و شباهتی به خانه جانور بیچاره ندارد، نگهش می دارد چون خوشش می آید!

چرا که نه؟ «ما برای سرگرم شدن و پر کردن تنهایی فرزندان مان و عقب نماندن از مدر روز، حیوان خانگی لازم داریم». من فعال حقوق حیوانات نیستم و به نظر م برای تقبیح این خودپسندی، نیازی نیست که حتما فعال و آگاه به حقوق حیوانات بود. حیات، حق همه موجودات است و ما اجازه نداریم این حق را از موجودی سلب کنیم. بهانه نوشتن این پرونده، اتفاق عجیبی است که چندوقت پیش شاهدش بودم؛ یک تعمیر کار خودرو، خیلی راحت و بی هیچ نگرانی در مغازه اش خزنده می فروخت. در پرونده امروز زندگی سلام شرح این اتفاق را می خوانید، همچنین گفت و گویی با یک فعال حقوق حیوانات درباره نگه داشتن حیوان خانگی داریم.

روغن ترمز، لنت، ایگوانا

گزارشی از تعمیرگاهی که در غیاب نظارت قانونی، خزنده های کمیاب را خرید و فروش می کند

باورم نمی شد چه می بینم. گرما و استرس و کرونا بی پولی و گرانی هر قدر هم به آدم فشار بیاورد، چنین توهمی بعید است. توهم نبود. واقعا داشت لابه لای قوطی های روغن موتور و آچار و لاستیک می خزید ووزبان قرمزش را تندتند بیرون می آورد. باحیرت می پرسیم: «ایگوانا؟» صاحب مغازه جواب می دهد: «آره. همون که تو سریال مرد هزار چهره بود». منظور من این نیست که نمی دانم ایگوانا چیست، منظورم این است که این جا چه کار می کند. مات و مبهورت زل زده ام به حیوان بیچاره. تعمیر کار، شگفت زندگی ام را نشانه کنجکاو و علاقه تلقی می کند و هیجان زده ادامه می دهد: «از اسپانیا اومده». چرا آمده وقتی محل زندگی اش این جانیست؟ این حیوان گرما و رطوبت دوست دارد. باید از درخت بالا پرود و شنا کند و غذا پیدا کند و قدرت استتارش را به کار بگیرد و از چشم شکارچی مخفی شود. به چه اجازه ای از زندگی طبیعی اش محروم شده است؟ می دانم اگر این سوال را با همین میزان عصبانیتی که در ذهنم می گذرد به زبان بیاورم، چیزی دستگیر نمی شود. با کنجکاو ساختگی می گویم: «نگهدارش سخت نیست؟»

می گوید: «نه، می دارم تو تر از یوم» و با دست به محفظه شیشه ای کوچک گردوغبار گرفته ای اشاره می کند که فقط کمی از طول ایگوانا، بزرگ تر است.

● **اجازه می دهد ایگوانا را بفیل کنم!**

قبلا در وبسایت یک کلینیک دام پزشکی که در آمدش از راه قاچاق حیوانات است، درباره ترایوم ایگوانا چیزهایی خوانده ام. حتی آن ها هم که عاری از دلسوزی برای حیوانات هستند، ویژگی هایی برای محل نگهداری ایگوانا قید کرده اند که هیچ شباهتی به این آکواریوم کثیف ندارد؛ از جمله آن که طول محفظه باید یک و نیم برابر طول حیوان و مجهز به وسایلی مثل دیسپنسر آب، لامپ فلورسنت برای اطمینان از دریافت ویتامین D، چراغ به عنوان هیتر، چمن مصنوعی، سنگ ها و گیاهان تزئینی باشد. تعمیر کار، به اشتباه مطمئن شده که چشم حیوان را گرفته است و مثل یک مشتری بالقوه با من رفتار می کند. سخاوتمندانه اجازه می دهد ایگوانا را بفیل کنم. خبرنگار دهمین که کم کم به من نزدیک می شود، کافی است تا جیغم در بیاید. خودم را کنترل می کنم. نباید بفهمد خبرنگارم چون در بهترین حالت به فضولی متهم می شوم و توضیح دادن آن که از ارزاساندن به حیوانات مسئله شخصی نیست، کار واقعا سختی است. پس بلخند می زنم و مثل یک خریدار خوب سوال های ریز و ریز دشت دیگری می کنم.

● **۲۰ میلیون خریده، ۶ میلیون می فروشد**

در نهایت می فهمم خرید و فروش حیوان، شغل دوم آقای تعمیر کار است. آن طور که خودش می گوید ایگوانا را چهار میلیون خریده، به کلینیک ها پنج میلیون و ۹۰۰ هزار تومان قیمت داده است و با من پنج میلیون و ۸۰۰ حساب می کند. توضیح می دهد غیر از این، در کار عرق بر و ریتیل هم هست. بعد هم برای این که خیالم را راحت تر کرده باشد، اضافه می کند: «نگهداری ایگوانا هزینه زیادی ندارد چون فقط صیفی جات می خورد.» راست می گوید، واقعا خوب و به صرفه است! چی از این بهتر که در هر انقراض قرار دادن گونه های نادر، منافات دارد.

نگهداری حیوانات در منزل، مصداق بارز حیوان آزاری است

یک فعال حقوق حیوانات درباره نگهداری از حیوان در منزل نکات قابل تأملی را مطرح می کند

«سجاده ندیمی»، فعال حقوق حیوانات و مدیر سابق پناهگاه مهر مشهد در یک گفت و گو به سوالات ما، درباره نگهداری ایگوانا و به طور کلی حیوان خانگی پاسخ می دهد. پاسخ هایی که قابل تأمل به نظر می رسد و باید توجه بیشتری به آن ها داشت.

● کلینیک های دام پزشکی و فروشندگان حیوانات متفق القول می گویند از آن جایی که ایگوانا حیوان ساکت و آرامی است، برای نگهداری در خانه گزینه خوبی به شمار می رود و کافی است ملاحظاتی مثل دمای مناسب و در دسترس بودن آب رعایت شود. این ادعا درست است؟

ما فقط زمانی اجازه داریم از حیوانی -چه اهلی و چه وحشی- در محیط منزل نگهداری کنیم که آن حیوان به دلایل مختلف نتواند در محیط زیست طبیعی خودش زندگی کند؛ مثلاً آسیب دیده یا در معرض خطر باشد. مشخصا درباره ایگوانا که در دسته حیوانات آگروتیک (گونه های جانوری که در شرایط عادی و به طور معمول به عنوان حیوان خانگی نگهداری نمی شوند و در بیشتر کشورها داشتن آن ها غیر قانونی است) قرار می گیرد، نگهداری از آن در منزل مصداق بارز حیوان آزاری است. افراد اغلب به دلیل

خودخواهی چنین حیواناتی را می خرند چون به نظرشان زیبا هستند یا برای شان شأن اجتماعی به همراه می آورند. برخلاف ادعایی که مطرح می شود، ممکن نیست برای ایگوانا در منزل، شرایطی شبیه محیط زیست طبیعی اش فراهم شود در نتیجه حیوان دچار استرس و اختلالات بیولوژیک می شود.

● کسانی که حیوان خانگی نگه می دارند، علاقه به حیوانات را دلیل کارشان مطرح می کنند. این روزها حجم بالای راه سازی حیوانات خانگی در خیابان به دلیل شیوع ویروس کرونا نشان داد علاقه و احساس مسئولیت، دلیل واقعی خیلی از صاحبان حیوانات خانگی نیست.

من در فضای مجازی صفحه و کانالی دارم که از طریق آن برای حیوانات را، گم یا دزدیده شده سرپرست پیدا می کنم. بعد از شیوع ویروس کرونا تعداد گزارش هایی که از حیوانات، هاشده دریافت کردم، خیلی بیشتر از قبل بود و همچنان هم ادامه دارد.

به نظر من افرادی که حیوانات را می خرند، عشق و علاقه ای به آن ها ندارند و گر نه در موقعیتی که خطری تهدیدشان کند، فوراً حیوان را رها می کنند.

زیستگاه حیوانات قابل بازسازی نیست

درباره نگهداری حیوانات در محلی متفاوت از اقلیم طبیعی شان که هم نادر است و هم غیر اخلاقی

موضع ما درباره نگهداری حیوانات خانگی از آن چه تا حالا خواندید، مشخص است؛ اساسا خریدن هر حیوانی، در ست و اخلاقی نیست اما خریدن بعضی حیوانات خیلی نادر ست و غیر اخلاقی است. نگهداری حیواناتی که زیستگاه طبیعی شان با شهر محل زندگی ما از لحاظ آب و هوایی اختلافات فاحشی دارد، نهایت بی رحمی است و توصیه های فروشندگان و تلاش صاحبان این حیوانات برای بازسازی زیستگاه آن ها، بی فایده است.

چه حیوانی؟	چرا جاش این جانیست؟
هاسکی	سگ هاسکی به دلیل ظاهر خاص و جذابش، این روزها خیلی روی بورس است. این حیوان که از نژادهای قطبی است، برای دودین های طولانی مدت در شرایط آب و هوایی سرد تطبیق یافته است. هاسکی، پرانرژی و پر جنب و جوش است، به وزه کشیدن و شنیدن صدای خودش علاقه زیادی دارد و وزنش تا ۲۳ کیلو گرم می رسد. بر اساس همین اطلاعات مختصر، واضح است که نگهداری این حیوان در آپارتمان های کوچک و آب و هوای گرم خوشک، توجیه پذیر نیست.
جغد	جغد ها هم متأسفانه مدتی است وارد بازار مد شده اند و سر از خانه ها در آورده اند غافل از آن که این پرندگان شکارچی هایی هستند که به طور مستقل زندگی و شکار می کنند. جغد را نمی توان مثل بعضی پرندگان در قفس نگهداری کرد چون نیاز داریم به پرواز دارد. جغدها گوشت خوار هستند و باید از جوندگانی مانند موش، خرگوش ها و پرندگان کوچک تغذیه کنند. این حیوان اگر مطابق زندگی اش در طبیعت روزی چندین ساعت امکان پرواز نداشته باشد، بیمار خواهد شد.
سنجاب	خیلی ها با این باور که حیوانات کوچک نیازی به محل نگهداری و ملاحظات خاصی ندارند، سنجاب ها را اسیر می کنند. سنجاب ها تعلقی به زندگی در شهرها و در کنار آدم ها ندارند. آن ها جوندگانی با خوی و وحشی هستند. تلاش برای رام کردن شان معمولا موفقیت آمیز نیست و نیمه اهلی باقی می ماند. سنجاب های خانگی به دلیل رعایت نشدن رژیم غذایی ویژه شان معمولا به بیماری هایی مثل پوکی استخوان، انگل خارجی، بیماری های تنفسی و مسمومیت مبتلا می شوند.
مار	مارهایی سروصداهستند، قیمت زیاد و ظاهر شیک و مرموزی (!) دارند و بنا به این دلایل در سال های اخیر نزد طبقه ای خاص از اجتماع، حیوان خانگی محسوب می شوند. مار ها موجوداتی اجتماعی نیستند و تنهایی را ترجیح می دهند. آن ها شلوغی بلند را دوست ندارند و از لمس پوست شان لذت نمی برند. از جوندگان تغذیه می کنند و طعمه باید هم اندازه پهنای بدن شان باشد؛ به دلیل رعایت نکردن رژیم غذایی، انسداد گوارشی یکی از بیماری های رایج مار های خانگی است.

ZENDEGI - SALAM

ضمیمه روزنامه خراسان

سه شنبه • ۸ مهر ۱۳۹۹
۱۱ صفر ۱۴۴۲ • ۲۹ سپتامبر ۲۰۲۰
شماره ۲۰۴۸۷

۱۷۰۷

منحنی رشد؛ روش ایده آل
پایش تکامل کودک

این شایعات درباره واکسن
کرونا را باور نکنید

از دست کرونا، کوالا نشو!

بلوغ عاطفی «نویدکیا»

بازی؛ از مهارت های فکری
سالمدان مراقبت می کند

در مقابل کسانی که حیوانات را به سرپرستی می گیرند، معمولاً احساس مسئولیت بیشتری دارند و برای نگهداری از آن ها با شرایط می جنگند.

● خرید و فروش حیوان در برخی سایت ها و فضای مجازی خیلی رایج شده است. نظارت در این زمینه بر عهده کدام نهاد است و مردم چطور می توانند تخلفات در این زمینه را گزارش کنند؟

در کشور ما متأسفانه هیچ قانونی برای دفاع از حقوق حیوانات وجود ندارد. وقتی قانون حتی حیوان آزاری را هم چندان پی گیری نمی کند، خیلی دور از ذهن است که خرید و فروش حیوانات را بتوان گزارش کرد یا این همه مردم می توانند به پلیس فتا شکایت کنند. شاید اگر تعداد شکایات های مردمی زیاد شود، قانون هم اقدام کند. آن چه در این آگهی ها از رها کننده است، شرایط نگهداری و ابتلای حیوانات به بیماری است که از روی عکس ها به وضوح قابل مشاهده است. اغلب هم قیمت های بالایی در این سایت ها در نظر گرفته می شود و به نظر من نوعی گروگان گیری و سوء استفاده از احساسات دوستداران حیوانات است که مجبور شوند آن حیوان را بخرند تا از وضعیت بد نجاتش دهند. لازم می دانم تأکید کنم ما حق خریدن حیوانات را نداریم، حیوانات برده ما نیستند.